

Erklæringer vedrørende konsummælk, svinekød og æg

På det andet ministermøde 27. oktober 1970 i forhandlingerne mellem Fællesskabet og Det forenede Kongerige fremsatte G. Rippon, kansler for hertugdømmet Lancaster, på Det forenede Kongeriges delegations vegne og W. Scheel, udenrigsminister for forbundsrepublikken Tyskland, på Fællesskabets delegations vegne følgende erklæringer.

De to delegationer har som konklusion fastslået, at der var opnået enighed på grundlag af disse to erklæringer.

1. Erklæring fremsat af G. Rippon, kansler for hertugdømmet Lancaster, på Det forenede Kongeriges delegations vegne.

1. På det første ministermøde, der afholdtes 21. juli, erklærede min forgænger, at Det forenede Kongerige var rede til at tilslutte sig den fælles landbrugspolitik inden for et udvidet Fællesskab. Han tilføjede imidlertid, at vi havde behov for indgående at undersøge en del punkter, herunder især den indvirkning, fællesskabsbestemmelserne for mælk, svinekød og æg ville have på den britiske produktion, markedsføring og forbrug.

2. Siden da har der fundet mange opklarende drøftelser og samtaler sted med Kommissionen på teknisk plan og mere generelt under stedfortrædermøderne. Vort mål har været at fastslå, om der kunne opstå alvorlige vanskeligheder, og i bekræftende fald at undersøge de bedst egnede midler til imødegåelse heraf. Jeg er glad for at kunne sige, at Fællesskabet har givet os mange oplysninger og udvist forståelse, hvilket har bidraget til en væsentlig afklaring af situationen og givet mig håb om, at det vil lykkes os at nå til enighed om disse spørgsmål, således at de ikke skal optræde på vor fremtidige dagsorden.

Mælk

Vi finder det både i Fællesskabets og Det forenede Kongeriges interesse vigtigt, at vi er i stand til at sikre tilstrækkelige forsyninger af

konsummælk til at tilfredsstille forbrugernes efterspørgsel i hele landet og året rundt. I lys af den bekræftelse, vi har modtaget fra Fællesskabet angående vor fortolkning af rækkevidden og arten af såvel de nuværende som de foreslåede ordninger, tror vi, at dette vil være muligt. Det er således af betydning, at jeg gengiver hovedpunkterne i denne fortolkning, som er følgende:

- i) det er et af den fælles landbrugspolitikens mål at anvende så meget mælk som muligt som konsummælk i hele Fællesskabet, og denne politik bør ikke gennemføres på en sådan måde, at der lægges hindringer i vejen for opnåelsen af dette mål;
- ii) den i Rådets vedtagelse af 24. juli 1966 omhandlede prisforskel mellem mælk til forarbejdning og konsummælk er ikke juridisk bindende; den erstattes til sin tid af en fællesskabsordning for mælk; i henhold til de nugældende bestemmelser står det medlemsstaterne frit at fastsætte detalpriser for konsummælk, men de er ikke forpligtet hertil;
- iii) forordning (EØF) nr. 804/68 tager kun sigte på foranstaltninger, der er truffet af staternes regeringer, og som gør det muligt at foretage prisudligninger, og en ikke-statslig producentsammenslutning kan følgelig, forudsat den respekterer bestemmelserne i EØF-traktaten og den afledede ret, frit beslutte at levere mælk til områder efter eget valg for at sikre sine medlemmer det bedst mulige økonomiske udbytte, at lade udbyttet indgå i en fælles pulje og at fastsætte, hvorledes udbyttet fordeles mellem medlemmerne.

Svinekød

Vi mener også, at det vil være i et udvidet Fællesskabs interesse, et Fællesskab, som ventes at blive mere end selvforsynende med svinekød, at sikre en tilfredsstillende markedsstabilitet, herunder stabilitet på det britiske baconmarked. Fællesskabets nuværende system har, som naturligt er, ikke taget hensyn til